

---

**POOBALAĆ SIĘ** (3) *vb pf*

*Zawsze się.*

*Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz ob-); pierwsze a pochylone.*

*praet* [3 sg n poobalało się.] ♦ *3 pl m pers* poobalali się (1). *subst* poobalały się (1). ♦ *plusq* 3 sg n było się poobalało (1).

*Sł stp, Cn, Linde brak.*

*Poprzewracać się, ulec zniszczeniu (zwykle o wielu) (3) : áby ie [pieniqdze] záfię rozdawali rzemieśnikom ku náprawie tego co fię było poobalało około Kołcioła Pánłkiego. BibRadz 4.Reg 22/5; StryjKron 260; [Ale już niektóre [groby] mchem porosły, drugie się poobalały. StryjPoczqt 167; BudBib Is 46/2; Niedaleko tego domostwa jest przy murze dosyc pustego a foremneho budowania pustego, ale się poobalało i dziś pusto jest LustrPom 187].*

*Przen (1) : Támże popadáli broiaczy [!] niepráwość/ poobaláli fię/ á nie mogli łtać. BudBib Ps 35/12[13].*

*Synonimy: upaść, zniszczyć.*

*Formacje współrdzenne cf WALIĆ.*

DDJ